

Rick Kwee

III

Tilburg, 2017

Voor mijn vader, mijn moeder en mijn zus

maar vooral

voor mij

Met dank aan:

Crys

Mam

Pap

Rob

Billy

Miriam

Valentina

Jeroen

Ron

Paul

Agabek

Dennis

Lars

Vincent

Mark

Rob

Gerwin

Adnan

Sjors

Onno

Ivan

Leon

Inleiding

"Wanneer je het écht niet meer kan, weet je pas hoe fijn het is om lekker in je vel te zitten."

Die zin spookte tijdens en na mijn depressie veelvuldig door mijn hoofd. Als ik het me goed herinner kwam deze wijsheid uit de mond van mijn ex-vriendin, Saar, tijdens één van onze nachtelijke gesprekken in de zwaardere periodes van m'n depressie. Ontelbare keren hield ik haar wakker met mijn problemen, zorgen en irrationele onzekerheden. Ik kon urenlang in haar armen liggen, janken, tot inzichten komen en paniekaanvallen proberen af te weren. We konden over álles praten en deden dat dan ook.

Ze voelde als mijn rots in de branding, mijn onvoorwaardelijke hoop in bittere tijden. Maar door dat torenhoge voetstuk waarop ik haar plaatste, vergat ik één belangrijk ding: het hoogste voetstuk dat ik heb, is voor mijzelf.

All this time running 'round

Legs and limbs

Millions of eyes

Searching, pulling and devouring

In mijn 29-jarige bestaan heb ik nauwelijks alleen gewoond. Tot mijn twintigste leefde ik bij mijn vader of moeder, totdat ik een appartementje voor mezelf vond middenin het centrum van Tilburg. Ik weet nog goed hoe het ging toen we klaar waren met verhuizen: met een afscheids-survival-pakket op tafel (geen messen, want daar konden inbrekers me mee neersteken, volgens mijn moeder) hield mijn zus in tranen een speech over hoe haar kleine broertje uitgroeide tot een volwassen vent. Na haar getrouwt te hebben, vertrok mijn familie en gooide ik met positieve spanning in mijn lijf de voordeur achter ze dicht. Ik had immers grootse plannen, ik woonde eindelijk alleen! Nachtenlang doorhalen, feesten, afterparties, elke week een ander meisje, noem maar op: alles kon en alles mocht. De realiteit was helaas dat ik fulltime werkte en mijn praatjes niet glad genoeg waren om elke week iemand te verleiden om de nacht met me door te brengen. De weekenden (en